

VERDRAG TOT WEDERZIJDSE BIJSTAND TUSSEN
BELGIE, HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG EN
NEDERLAND INZAKE DE HEFFING VAN DE
OMZETBELASTING, DE OVERDRACHTTAXE EN
SOORTGELIJKE BELASTINGEN

(M (63) 12)

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Gelet op het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958, in het bijzonder op de artikelen 3, 79 en 83 daarvan, alsmede op de daarbij behorende eveneens te 's-Gravenhage op 3 februari 1958 ondertekende Overgangsovereenkomst, in het bijzonder op artikel 32 daarvan ;

Overwegende dat op grond van artikel 83 van voornoemd Verdrag de Hoge Verdragsluitende Partijen elkaar wederkerig bijstand verlenen bij alles wat betreft de heffing van de omzetbelasting, de overdrachttaxe en soortgelijke belastingen ;

Hebben te dien einde besloten een overeenkomst te sluiten en hebben als Hunne Gevolmachtigden aangewezen :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Zijne Excellentie de Heer H. FAYAT,
Minister adjunct voor Buitenlandse Zaken,

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg ;

Zijne Excellentie de Heer E. SCHAUS,
Minister van Buitenlandse Zaken,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden :

Zijne Excellentie de Heer Mr L. de BLOCK,
Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken.

die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, de volgende bepalingen zijn overeengekomen :

Artikel 1. In dit Verdrag worden onder « bevoegde administraties » verstaan de administraties die in de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen belast zijn met de heffing en de verzekering van de omzetbelasting, de overdrachtstaxe of een soortgelijke belasting.

Onder « bevoegde ambtenaren » worden verstaan de ambtenaren en beambten die in de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen bevoegd zijn toezicht uit te oefenen op de heffing en de verzekering van een der belastingen, bedoeld in het vorige lid.

Artikel 2. De bevoegde administraties van de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen verlenen elkander, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag wederkerig bijstand teneinde de toepassing te verzekeren van de wetten en voorschriften op het gebied van de omzetbelasting, de overdrachtstaxe en soortgelijke belastingen om te komen tot de juiste heffing van die belastingen.

Artikel 3. De bevoegde administratie van elk land verstrekt uit eigen beweging aan de bevoegde administratie van het belanghebbende land de gegevens waarvan zij geregeld kennis krijgt en die voor laatstbedoelde administratie van nut kunnen zijn ter verzekering van de juiste heffing van de omzetbelasting, van de overdrachtstaxe of van een soortgelijke belasting.

De administraties bepalen in gemeen overleg de gegevens, welke overeenkomstig het voorgaande lid uit eigen beweging worden uitgewisseld.

Artikel 4. De bevoegde administratie van elk land stelt de nodige onderzoeken in om de gegevens te verkrijgen die haar door de bevoegde administratie van een ander land worden gevraagd voor het toezicht op de juiste heffing van de omzetbelasting, van de overdrachtstaxe of van een soortgelijke belasting.

De aangezochte administratie maakt daartoe gebruik van de bevoegdheden die de wetgeving van haar land haar toekent ; zij is niet verplicht over te gaan tot een naar eigen wetgeving geoorloofd onderzoek, indien de wetgeving van het verzoekende land een soortgelijk onderzoek op eigen grondgebied niet toestaat.

Artikel 5. De bevoegde ambtenaren van het ene land kunnen in een ander land, indien de bevoegde administratie van dat land daarin toestemt, behulpzaam zijn bij het onderzoek hetwelk door de bevoegde ambtenaren van dat land aldaar bij een belastingplichtige wordt ingesteld. Zij treden op onder dezelfde voorwaarden, met dezelfde bevoegdheden en met dezelfde gevolgen als de ambtenaren, aan wie zij bijstand verlenen.

Artikel 6. De gegevens die ingevolge dit Verdrag tussen de bevoegde administraties worden uitgewisseld of in het ene land door een bevoegde ambtenaar van een ander land zijn verkregen, mogen in de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen worden gebruikt ter verzekering van de juiste heffing van enige belasting, verschuldigd aan de Staat door personen op wie die gegevens betrekking hebben. Zij mogen, behoudens ten behoeve van het openbaar ministerie met het oog op strafrechtelijke vervolgingen, niet voor andere doeleinden aan administraties of aan derden worden medegedeeld.

Artikel 7. Degene die, wonende of gevestigd zijnde in een der landen, een levering van goederen verricht aan een persoon in een der andere landen is, onder de bij briefwisseling tussen de regeringen der Hoge Verdragsluitende Partijen te stellen voorwaarden en beperkingen, hoofdelijk medeaansprakelijk voor de door die persoon terzake verschuldigde omzetbelasting, overdrachttaxe of soortgelijke belasting.

Artikel 8. De bevoegde ambtenaren van het ene land mogen, mits zij daartoe naar behoren door hun administratie zijn gemachtigd, voor de gerechtelijke instanties van een ander land, belast met de behandeling van geschillen op het gebied van de omzetbelasting, de overdrachttaxe of een soortgelijke belasting, getuigenis afleggen over hetgeen zij in de uitoefening van hun functie hebben waargenomen.

Artikel 9. De processen-verbaal en andere schriftelijke verklaringen, opgemaakt door de bevoegde ambtenaren van het ene land in de vorm en naar de eisen, door de wetgeving van hun land bepaald, waarin feiten of omstandigheden worden gerelateerd welke een in een ander land strafbare overtreding van de wetgeving inzake de omzetbelasting, de overdrachtstaxen of een soortgelijke belasting uitmaken, hebben in dat andere land dezelfde bewijskracht als waren zij rechtsgeldig door de bevoegde ambtenaren van dat land opgemaakt.

Artikel 10. De bevoegde ambtenaren van het ene land genieten, indien zij onder de werking van dit Verdrag hun taak in een ander land vervullen, aldaar de bescherming en de bijstand die aan de bevoegde ambtenaren van dat land worden verleend. Met betrekking tot strafbare feiten welke ten aanzien van hun zouden worden begaan of welke zij zelf mochten begaan, staan zij gelijk met laatsbedoelde ambtenaren.

Zij moeten te allen tijde hun ambtelijke kwaliteit kunnen aantonen door middel van de akte van aanstelling of een legitimatiebewijs, hun door hun administratie verstrekt.

Artikel 11. Teneinde de tenuitvoerlegging van dit Verdrag te vergemakkelijken, kunnen de Ministers van Financiën der Hoge Verdragsluitende Partijen, uit bevoegde ambtenaren der drie landen samengestelde gemeenschappelijke diensten instellen, alsmede de organisatie en de werkwijze van die diensten bepalen.

Artikel 12. Motorrijtuigen, rijwielen en andere vervoermiddelen, welke de ambtenaren van het ene land voor hun dienst in een ander land gebruiken, zijn vrij van belastingen en andere heffingen welke aldaar uit hoofde van het gebruik van het vervoermiddel zouden zijn verschuldigd.

Artikel 13. Ieder land draagt zelf de kosten die verbonden zijn aan het voldoen aan een verzoek of een vordering van een ander land.

TOELICHTING

**op het ontwerp Benelux-Verdrag tot wederzijdse bijstand
inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen
en soortgelijke belastingen**
(M (63) 12 Bijlage)

Het ontwerp-verdrag bevat bepalingen over wederzijdse bijstand inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen in de Benelux-landen.

Het sluiten van het verdrag is een voorwaarde om te kunnen komen tot het instellen van een regime, waarbij de heffing van de vorengenoemde belastingen in het goederenverkeer over de onderlinge grenzen van de drie landen niet meer haar grondslag vindt in een stelsel van fysieke controle op de goederenbeweging over de grens en op de goederen zelf, doch in een stelsel waarbij men voor het toezicht op de heffing aangewezen is op controle in de administratieve sfeer.

Tot dusverre is het niet mogelijk gebleken, een harmonisatie van de belastingen in kwestie te bewerken als bij het in artikel 79 van het Unieverdrag genoemde regime voor ogen heeft gestaan. Verschillende bezwaren blijven zich voorts nog tegen een dergelijke harmonisatie verzetten. Tot de meest gewichtige moet worden gerekend, dat een harmonisatie het voeren van een eigen nationale economische, financiële, sociale en culturele politiek ernstig belemmert.

Om die reden is in de Benelux in overweging genomen, of het mogelijk is door bijzondere maatregelen met betrekking tot de heffingsstelsels te komen tot een situatie, waarbij de fysieke controle aan de intra-Benelux-grens voor de omzetbelasting en aanverwante belastingen in de onderscheiden landen toch zou kunnen vervallen.

Dit heeft tot de gedachte gevoerd, de omzetbelasting van de binnenkomende goederen aan de onderlinge grenzen te vervangen door een heffing in het binnenland bij de ontbieder (importeur) van de goederen, die de belasting uit eigen beweging zal hebben te voldoen, en het toezicht op de heffing te doen uitoefenen door een administratieve wijze van controle. De thans door de douanediens ten aan de onderlinge grenzen uitgeoefende controle valt alsdan voor de omzetbelasting weg.

Om in het nieuwe systeem ten aanzien van Benelux-transacties die het goederenverkeer over de onderlinge grenzen betreffen over doelmatige controlemogelijkheden te beschikken, is het noodzakelijk, dat de Benelux-landen elkander omtrent die transacties gegevens verstrekken.

Om tot uitwisseling van die gegevens te kunnen komen, dient nu dit verdrag.

Zodra het verdrag in werking kan treden, ligt het in het voornemen eerst een proef te nemen, in die zin dat het nieuwe systeem slechts toepassing vindt ten aanzien van bepaalde goederen en bepaalde importeurs. Aan de hand van de daarbij te verkrijgen ervaring, zou de toepassing van het systeem geleidelijk op breder terrein voortgang kunnen vinden.

Artikelen 1 en 2. Hierin zijn enkele inleidende bepalingen vervat.

Artikel 3. Dit artikel betreft de uitwisseling uit eigen beweging van gegevens die in elk land bij het toezicht op de naleving van de nationale wetgeving ter kennis komen van de administratie en die voor de heffing van de belasting in een van de andere partnerlanden van nut kunnen zijn. Dit zijn in het algemeen gegevens die geput worden uit documenten van belastingplichtigen, waarvan de controlerende ambtenaren kennis nemen, zoals facturen, factuurboeken, bestelbriefjes, betalingsopdrachten, enz., uit welke van levering van goederen naar een ander partnerland kan blijken. Teneinde nodeloze administratieve werkzaamheden te voorkomen is bepaald, dat de administraties omtrent de omvang van de spontaan uit te wisselen gegevens nadere afspraken kunnen maken.

Artikel 4. Ingevolge dit artikel is de administratie van een land verplicht een onderzoek in te stellen ter verkrijging van de gegevens die haar door een partnerland worden gevraagd en waarover zij nog niet mocht beschikken. Een dergelijk onderzoek geschiedt binnen de grenzen welke in het kader van de nationale wetgeving voor overeenkomstige gevallen geoorloofd zijn. Om het reciprociteitskarakter van de bijstand zoveel mogelijk gestand te kunnen doen, is echter bepaald dat die verplichting niet bestaat als de wetgeving van het verzoekende land een soortgelijk onderzoek op eigen grondgebied niet toestaat.

Artikel 5. Teneinde het onderzoek ten behoeve van een partnerland zo effectief mogelijk te doen zijn, is de mogelijkheid geopend, dat ambtenaren van dat land daarbij aanwezig zijn en hulp verlenen. De ambtenaren van het land waar het onderzoek plaatsvindt moeten instemmen met het optreden van de ambtenaren van het andere land en ook steeds de leiding van de verrichtingen behouden.

Bepalingen van soortgelijke strekking zijn opgenomen in artikel 4 van het Benelux-verdrag van 5 september 1952 nopens de samenwerking op het stuk van douanen en van accijnzen, in artikel 13 van het Benelux-verdrag van 16 maart 1961 over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer en in artikel 26 van het ontwerp Benelux-verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken.

Artikel 6. Omdat het verstrekken van gegevens, vooral als zij betrekking hebben op particulieren, tot delicate problemen aanleiding kan geven, is hier bepaald, dat de gegevens die in een ander land met betrekking tot een bepaalde persoon zijn verkregen slechts mogen worden gebruikt in het kader van de heffing van de door hem aan de Staat verschuldigde belastingen. Uitzondering wordt hierop gemaakt in verband met gegevens ten behoeve van het openbaar ministerie met het oog op strafrechtelijke vervolgingen.

Artikel 7. In het nieuwe systeem komt de fysieke controle op de goederen in het verkeer over de onderlinge grenzen te vervallen en wordt de controle op de juiste voldoening van de belasting over die goederen afhankelijk van de gegevens die slechts aan de administratie van de bij de transacties betrok-

beginsel over dat ten grondslag ligt aan artikel 3 van het Verdrag nopens samenwerking op het stuk van douanen en van accijnzen en aan artikel 12, eerste lid, van het Verdrag over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer.

Artikel 10. Dit artikel regelt de rechten en de verplichtingen van de ambtenaren die onder de werking van het Verdrag in een ander land een functie uitoefenen. De bepalingen zijn mutatis mutandis gelijk aan die van artikel 16, eerste en tweede lid, van het Verdrag op het stuk van douanen en van accijnzen en van artikel 22, eerste en tweede lid, van het Verdrag inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer.

Artikel 11. Het nieuwe systeem van heffing van de omzetbelasting, de overdrachttaxe en soortgelijke belastingen met betrekking tot de goederen in het verkeer over de onderlinge landsgrenzen vereist een intensieve samenwerking tussen de administraties van de partnerlanden om op de meest doelmatige wijze de gegevens te kunnen uitwisselen die voor de controle op de naleving van de desbetreffende bepalingen van de onderscheiden nationale wetgevingen van belang zijn. De normale controles die in een partnerland ten dienste van de controle op de naleving van de nationale wetgeving plaatshebben, kunnen tevens dienstbaar worden gemaakt aan het toezicht van een partnerland op de naleving van de aldaar geldende wetgeving. Een speciaal onderzoek op verzoek van een partnerland kan bijzondere toelichting vereisen met het oog op de situatie van het geval.

Het kan daardoor van groot nut zijn de uitwisseling van de gegevens te concentreren bij gemeenschappelijke diensten waar, naast ambtenaren van het land van vestiging, ook ambtenaren uit de beide andere landen werkzaam zijn, die ten aanzien van de uit te wisselen gegevens de schakel kunnen vormen tussen de betrokken administraties en voorlichting kunnen verstrekken. De ambtenaren van de partnerlanden die bij de gemeenschappelijke dienst werkzaam zijn, zouden op de voet van artikel 5 van het Verdrag kunnen assisteren bij controles die door de nationale ambtenaren worden gehouden.

Met het oog daarop is in het onderwerpelijke artikel in de mogelijkheid voorzien, dat de Ministers van Financiën van de